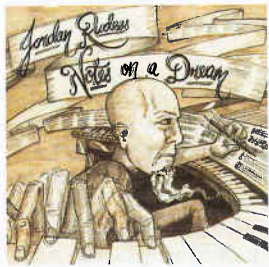

JORDAN RUDESS

Notes On A Dream

(KEYWIZ MUSIC)

Jordan Rudess is de keyboardwizard van Dream Theater. Hij is niet de man die, zoals velen van zijn collega's, zich omringt met een heel toetsenarsenaal, maar die het live ook met één keyboard af kan, hoewel tegenwoordig soms meer. Notes On A Dream is echter van een geheel andere orde, want het is een album met piano-solo's. Dat heeft hij al eens eerder gedaan, maar nog nooit met deze aanpak. Hij koos er namelijk voor om negen nummers van zijn broodheren te bewerken voor piano. Dat deed hij op zijn bekende, uiterst virtuoze manier. Het album opent met Through Her Eyes dat een jazzy sfeertje heeft. Verder horen we Lifting Shadows Off A Dream, The Silent Man, dat zich prima leent voor bewerking, Another Day, Hollow Years, ook uitermate geschikt, The Spirit Carries On, Speak To Me, The Answer Lies Within en Vacant. Hij wisselt deze nummers af met drie eigen composities waarin hij jazz met klassiek vermengt. Het is allemaal zeer aangenaam om naar te luisteren, maar wel dient gezegd te worden dat ik toch liever de originele versies hoor.

Website: www.jordanrudess.com.

Paul Rijkens

SCHICKE, FÜHRS & FRÖHLING

Symphonic Pictures

Sunburst

Ticket To Everywhere

(ESOTERIC EREACD 1001 / 1002 / 1004 / BERTUS)

FÜHRS & FRÖHLING

Ammerland

(ESOTERIC EREACD 1003 / BERTUS)

Duitsland heeft altijd een grote en belangrijke rol gespeeld in de prog, getuige bands als Eloy, Triumvirat, Novalis, Grobschnitt, Anyone's Daughter en vele anderen. In

deze context valt ook het trio Schicke, Führs & Fröhling. Drummer Eduard 'Ede' Schicke en gitarist, bassist Heinz Fröhling speelden in het begin van de jaren zeventig in de progband Spektakel. Na een ontmoeting met toetsenist Gerd Führs ontstond SFF, die instrumentale prog van een hoogstaand technisch en compositorisch niveau maakten. Hun eerste album Symphonic Pictures kwam uit in 1976. De 'Mellotron-hemel' noemt iO-collega Erik Neuteboom deze plaat en ik ben het volledig met hem eens. De Tron, zowel gespeeld door Führs als Fröhling, speelt een essentiële rol op deze schitterende CD. De muziek op de eerste plaatkant - voor degenen die de LP nog kennen - heeft soms wel wat weg van die van Camel (Tao, Dialogue). En dan die Mellotron... Tjonge, ik heb zelden iemand zo'n inventief gebruik horen maken van dat instrument. Helaas hoor ik in Solution wat tikken en volgens mij ligt dat niet aan mijn CD. Pictures (kant 2) is een soort mix van King Crimson-achtige prog en spacerock. De Mellotron speelt hier weer een zeer grote rol. Ik kan me niet voorstellen dat Scandinavische bands als Anglagård, Anekdoten, White Willow en Wobbler niet naar SFF hebben geluisterd. Symphonic Pictures wordt geleverd met een tweede CD waarop live-opnamen van het trio uit 1975. De geluidskwaliteit is niet super, maar het is om aan te horen. Het grappige is dat Schicke hier het stuk Ammerland speelt dat Führs & Fröhling later ook zouden spelen.

Sunburst uit 1977 is melodieuzer dan Symphonic Pictures, ook wat meer jazzy zoals in Wizard en 1580 met Führs op piano. Op Autumn Sun In Cold Water en Artificial Energy horen we de al wat meer

ingetogen stijl van Führs & Fröhling. Wat ik ook zeer fraai vind, is het virtueuze en innovatieve spel van Führs op de MiniMoog, bijvoorbeeld in Explorer. Ook apart is het spel op het clavier dat we niet zo veel horen in progrock.

Het derde en laatste album van het trio, Ticket To Everywhere uit 1979, laat een andere kant van de band horen. Volgens Fröhling is de LP geïnspireerd op The Alan Parsons Project. Ik vind het meer een samengaan van diverse stijlen: synthipop als Ashra in Open Doors, Song From India met de stem van Klaus Meine (Scorpions) en in Here And Now. Je hoort jazzy experimenten in het titelstuk en ook prachtige symfo in Spain Span Spanish met geweldig spel op de Moog en het folk Folk 'N Roll. Ik vind dit een geweldig album, maar de fans dachten er destijds anders over. De CD kent drie live-bonustracks.

Als een soort nevenproject maakten Führs & Fröhling in 1978 het rustige album Ammerland waarop Fröhling voornamelijk gebruik maakt van de akoestische gitaar. De combinatie met de Tron van Führs en diens in diverse lagen opgenomen Moog maken van Ammerland een fantastisch geheel. De muziek is vrij klassiek van aard. Vooral Every Land Tells A Story waarin Führs voor het eerst de Yamaha CS80 synthesizer bespeelt, is van grote klasse. Ammerland heeft een wat andere sfeer en is wat meer ambient van aard. Door de jaren heen is Ammerland een van mijn favoriete albums gebleven. Alle muziek van SFF en ook Ammerland zijn al eens eerder op CD verschenen op de dubbele verzamelaar The Collected Works, besproken in i059. Deze los te

verkrijgen uitgaven zijn met zorg gemasterd zoals we van Esoteric gewend zijn. Ze zouden wel eens wat meer promo's mogen sturen! Helaas stopte SFF na Ticket To Everywhere. Führs & Fröhling maakten nog twee LP's: Strings en Diary, beide alleen op CD in het bootlegcircuit, en een live-CD. Führs werd een gewaardeerde programmeur bij Yamaha, maar kwam helaas in 1992 om het leven bij aan auto-ongeluk.

Paul Rijkens

SECTION A

Sacrifice

(LION MUSIC / BERTUS)

De Deense gitarist Torben Enevoldsen heeft na enkele instrumentale albums een band opgetuigd met zanger Andy Engberg uit Zweden. Op het debuut drumde Andreas Lill (Vanden Plas) als bandlid en was Derek Sherinian te gast op toetsen. Lill en Section A gingen na The Seventh Sign uit elkaar. Met een nieuwe drummer en weer een beroemde gasttoetsenist, Mats Olaussen van Malmsteen en Kamelot, namen het tweede album Parallel Lives op. Sacrifice is dus Torbens derde Section A album en opnieuw is er sprake van een nieuwe drummer en een gasttoetsenist: Lasse Finbraten van Circus Maximus. Volgens Torben is dit album 'a bit heavier en straighter forward'. Daarmee slaat hij de spijker op de kop. Rechttoe-rechtaan melodieuze metal; snelle nummers met veel energie. Er valt hier weinig te halen voor proggers en progmetalheads.

Bert Treep

VETTE KRENT

SKY ARCHITECT

Excavation Of The Mind

(PROGROCK RECORDS / BERTUS)

Wauw! Noteer deze naam. Sky Architect is Neerlands meest interessante nieuwe progband sinds lange tijd! Jonge gasten die snappen hoe je het hart raakt van de authentieke symfonische rock. Hier word ik nou warm van. Het prachtige visitekaartje wordt afge-

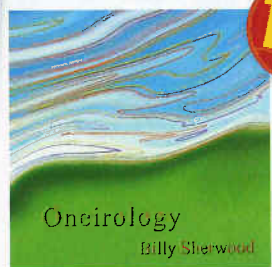
geven met Deep Chasm (= kloof / afgrond), een epos verdeeld in vier stukken, samen goed voor 19 minuten. Gentle Giant, (het oude) Genesis, Beatles / Klaatu flitsen door je gedachten tijdens de beluistering, waarbij de sound lekker rul en organisch klinkt, terwijl de productie en transparantie toch prima in orde is. Rik van Honk stort zich heerlijk op de piano en vintage toetsen, zoals de scheurende Hammond, terwijl Wabe Wiering zich ontpopt als een creatieve gitarist, waarbij zijn spel soms doet denken aan Roine Stolt (Flower Kings), mede door het gebruik van wahwah. Het zet de toon van het album dat gaat over 'de donkere psyche van een mentaal verwarde man'. Melodielijntjes over 'vice versa' en 'friendly paranoia' - gedragen door het warme stemgeluid van Tom Luchies - blijven prettig hangen. Maar waar zou Sky Architect zijn zonder drummer Christiaan Bruin? Hij slaat zijn partijen zeer inventief, onderscheidt zich met eigen stijl en 'on top' bevat zijn spel een pittige groove met ballen. Dat blijkt in de prachtige nummers The Grey Legend en Russian Wisdom, waar ook bassist Guus van Mierlo zijn mannetje staat. Wat is dit een spannende plaat! Neem bijvoorbeeld de titeltrack van 12 minuten over 'het uithollen van het verstand'; de smeuge (oude) Marillion en Genesis-riedeltjes zijn niet van de lucht, zonder dat het riekt naar plagiaat. 'The sky is the limit' voor deze grootse architect. Dit debuut is in elk geval prachtig en vernuftig geconstrueerd, zonder dat dit ten koste gaat van het gevoel. Een geweldige progontdekking van een nieuwe generatie! Plaats ze naast trendy (Oor)tijdgenoten en... 'they kick some ass!'

BILLY SHERWOOD

Oneirology

(BACKYARD LEVITATION)

Met enige regelmaat maakt Billy Sherwood soloalbums die aan velen helaas onopgemerkt voorbij gaan. Dat is jammer, want ik vind de Amerikaan (ex-World Trade en Yes, lid van Circa:, Yoso en Conspiracy) een groot progartiest. Wel vind ik dat de hoezen van zijn CD's jammer genoeg wat simpel zijn. Dat is ook weer het geval bij Oneirology, een term die staat voor wetenschappelijk onderzoek naar dromen waarover dit album gaat. De muziek die de multi-instrumentalist en zanger weer geheel alleen opnam, is wederom prima. Het geluid is precies hetzelfde als bij Circa:, misschien dat alleen het gitaarwerk iets minder is. De muziek is typisch Sherwood. Dat wil zeggen: stuwende progrock met een sterk Yes-sausje, geweldig baswerk en de wat hese stem van Billy. Dat is direct al goed te horen in het titelstuk.